

vi altsaa at nægte dette Beløb, at spare dette Beløb, hvorfor der jo kan være udmærket Brug paa saa mange andre Punkter.

Dernæst have vi fra Socialdemokratiets Side foreslaaet at stryge den bekendte Anmærkning, som kom ind, den Gang det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) blev Forsvarsminister, en Anmærkning, som har vist sig ikke at være til nogen som helst Gavn; de Besparelser, som skulde vindes ved denne Anmærkning, ere ikke komne. I det hele taget var det jo sikkert et Fejlgreb, at den i sin Tid kom ind, og den staar som en Trusel mod Folketingets frie Bevillingsret. Og da det nu træffer sig saa heldigt, at en af de stærkeste Modstandere af denne Anmærkning i Aar er bleven Forsvarsminister, tør man maaske haabe, at vi kunne faa hans Støtte til, at denne Anmærkning kan slettes, saaledes at den Plet, som findes paa Finansloven, kan blive udvisket.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger angaaende enkelte andre Spørgsmaal, som have været under Forhandling i Udvalget. Der findes i Betænkningen en lang Redegørelse for Planer vedrørende Kogeskolen. Kogeskolen har jo til Formaal at uddanne militære Kokke, og naar man gennemlæser disse Planer, ser det jo meget tiltalende ud, og man faar det Indtryk, at vore Soldater faa en god Naturalforplejning. Det viser sig, at der er meget stærk Variation i Retterne, og jeg synes ogsaa, at de Kvanta, der foreslaas til Forplejningen, ere rigelige. Men det kom under Finanslovens 1ste Behandling frem fra det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen), at alt det kunde være meget godt, at Varerne ere gode nok, og at Kvantummet ogsaa var tilstrækkeligt, men det blev meddelt, at Maden var daarligt tillavet. Og det er naturligvis en Ting, som man burde se at forebygge. Det er muligt, at det nu vil kunne blive bedre, naar denne Kogeskole kommer til at virke, og der kan uddannes Kokke, som ere i Stand til at tilberede Maden paa en bedre Maade, end det hidtil har været Tilfældet, navnlig nede ved Helsingør Garnison.

Atter i Aar have vi haft Spørgsmaalet fremme om Anskaffelse af Hærens Heste, og det viser sig desværre endnu, at henimod en Fjerdedel af Hestene blive anskaffede i Udlandet. Det vil erindres fra tidligere Aar, at Socialdemokratiet har stillet Forslag om, at Hærens Heste udelukkende skulde købes her i Landet. Disse Forslag ere blevene forkastede. Vi have ikke gentaget Forslaget i Aar; men vi have

fremdeles den samme Overbevisning, at Hæren meget godt kunde forsyne sig med Heste i Indlandet. Sidste Aar er der købt 310 Heste her i Danmark og 90 Heste i Udlandet. Det viser sig jo, at de Heste, som komme fra Udlandet, ere ikke saa lidt dyrere; de ere i Gennemsnit 89 Kr. dyrere end de Heste, som købes i Indlandet, og navnlig viser det sig, at de unge Heste, de 3-aaarige Heste, som købes og anbringes paa Depotet et Aar, blive endnu betydelig dyrere. Det er de alldyrreste Heste, vi have, idet de koste 210 Kr. mere i Gennemsnit pr. Styk end de Heste, der anskaffes i Indlandet, og som kunne tages i Brug, samtidig med at de anskaffes. Vi have hele Tiden været Modstandere af, at Hestene skulde anskaffes i Udlandet; vi have ogsaa været Modstandere af det meget dyre Depot, hvor de unge Heste anbringes et Aar, før de kunne anvendes.

Der har været afholdt Samraad med den højtærede Forsvarsminister angaaende Lønningerne for forskellige Arbejdere, ansatte under Krigsministeriet. Det gælder saaledes Arbejderne ved Tøjhuset, Laboratoriet, Usserø Klædefabrik og ved Frederiksværk. I Fjor blev der ved Finanslovens 2den Behandling vedtaget et Forslag, som gik ud paa, at Timelønnen for Arbejdere under Krigsministeriet skulde sættes til 37½ Øre pr. Time; det vil sige, at de 37½ Øre skulde være den laveste Timeløn; men saa skulde den stige derfra op til 44 Øre pr. Time. Jeg maa indrømme, at da vi i Fjor vedtog dette Forslag, troede jeg, at det gjaldt alle Arbejderne, som var ansatte under Krigsministeriet. Men det har vist sig saa langt fra at være Tilfældet, idet det kun er et lille Tal af Arbejderne, som fik den Lønforhøjelse, der blev vedtagen i Fjor; der er flere Hundrede Mand, som ikke fik nogen Del i denne Lønforhøjelse. Og da der nu i Fjor blev givet Lønforhøjelser til saa mange, ja, til de allerfleste af Statens Arbejdere, have disse andre Arbejdere ment, at de var blevene forglemte, og at Turen nu i Aar maatte komme til dem. Disse Arbejdere henvendte sig den 26. Juni til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), som da var Forsvarsminister. Det glædede mig for Resten at høre den Udtalelse fremsat af det ærede Medlem fra Ringkøbing, at Arbejderne under Krigs- og Marineministeriet kunde i hans Tid frit henvende sig til ham, naar de havde et eller andet Ønske at fremføre, og at den samme gode Skik bliver holdt i Hævd af den nuværende Forsvarsminister.